

LEGEA ARE O UMBRĂ

Mulțumesc, frate Joseph.

„Totul
este posibil

Crede
numai, crede numai

Totul
este posibil, crede numai”.

Bună
seara, prieteni. Să ne plecăm capetele ca să vorbim cu Domnul
nostru.

Tată
ceresc, Îți suntem atât de recunoscători pentru privilegiul pe
care ni l-ai dat
în seara aceasta de a ne aduna împreună cu această adunare
mare, cu acest grup
de închinători și cu scumpul lor păstor, fratele Boze.....

Bună
seara, bisericii Filadelfia din locul acesta, tuturor

membrilor ei și

fraților lucrători. Pentru mine este un mare privilegiu să fiu printre voi în seara aceasta ca să vorbesc în acest serviciu. Mi-e foarte cald, dar de fapt aceasta este dorința noastră: să avem o adunare mai caldă decât oricare alta.

Îi mulțumim și fratelui pentru darul de bun venit; pentru florile date fraților. Știați că florile prezintă predica? Așa este. Ele sunt o exprimare a dragostei dar și predică deoarece sunt ceva ce a făcut Domnul. Sunt minunate.

Săptămâna trecută am fost la Indianapollis și Domnul a fost prezent la acea adunare minunată. Scumpul nostru păstor este și un bun prieten...voi știți că el mă iubește și atunci când știe că am greșit. Aceasta îl face un prieten adevărat. De multe ori, îi spun: „Iosif, aș fi vrut să fac asta, dar nu pot pur și simplu...”

Voi știți că oricine îți poate fi prieten cât timp ești bine, dar prietenul adevărat îți rămâne prieten și când ajungi în probleme. Acela este un prieten adevărat.

Îmi

amintesc o poezie pe care am învățat-o la școală. Cred că mulți din cei ce sunt de vârsta mea și-o amintesc. Nu o mai știu pe toată, doar câteva versuri:

„Un

om cu cuvinte, dar fără fapte

E

ca o grădină plină de buruieni.”

Acesta

este adevărul. Prieteni de vreme bună sunt foarte mulți, dar adevărații prieteni îți sunt alături în orice situație, ca un frate.

Noi

suntem doar în trecere pe aici. Mâine dimineață trebuie să plecăm foarte devreme ca să nu conduc pe căldură până la Minneapolis. Va trebui să ajung la Hotelul Legion, unde are loc un mic dejun al oamenilor de afaceri creștini. Acolo mă voi întâlni cu câteva delegații. Acolo m-a așteptat de câteva ori și fratele Iosif. Acum vine și o delegație din Egipt care este interesată de întâlnirile din Egipt. Este și o delegație de la predicatorii non-penticostali din Minneapolis. Cred că va fi o adunare ciudată, dar noi vom urma în totul călăuzirea Duhului Sfânt. Vor fi prezenți domnul Roberts,

Tommy Hicks și mulți
frați scumpi de pe câmpul Evangheliei. Eu voi sta în adunare,
iar când Duhul
Sfânt îmi va spune: „Du-te și fă!” voi face întocmai.

Cred
că acesta este un lucru bun, nu-i așa? Așa este corect.
Scoateți afară
formalitățile și permiteți-I lui Dumnezeu să aibă șansa de a
spune ceea ce vrea
să spună. Noi predicatorii spunem doar ce trebuie să spunem.

Și
bunii noștri prieteni din Africa de Sud au spus că vor fi
acolo. Pe unul din
acei bărbați l-am întâlnit la adunarea din Johannesburg sau
de la Durban. Este un frate foarte cumsecade
și am înțeles că este unul din cei mai mari vorbitori ai lor.

Ei
au fotografii cu niște triburi Zulu, niște păgâni și cred că
vom avea o
întâlnire interesantă cu acești frați. Aceasta se va întâmpla
măine seară, nu-i
așa frate Iosif? (Fratele îi prezintă pe cineva).

Asta-i
bine. Fratele și sora Meserinoi familia...ne bucurăm să vă avem
printre noi.

Aseară
am întârziat la întâlnire, iar unul dintre predicatori m-a

prezentat Bisericii

fraților uniți, zicând: „Prietenii, acesta este întârziatul frate Branham.”

„Așa

este”, am spus eu, „Am întârziat vreo două ore și de la căsătoria mea, iar dacă

voi întârzia câțiva ani și de la înmormântarea mea va fi și mai bine.”

Așadar

trebuia să mă grăbesc. Adevărul este că am vrut să mă grăbesc să ascult și unul

din cântecele lor. Cred că ușa era întredeschisă când eram în biroul pastorului

și am auzit „Marșul soldaților creștini.” Era cu adevărat minunat. Am auzit o

mulțime din cântecele lor și pot spune că îmi plac, dar acesta era minunat.

Voi

știți că v-am spus de multe ori: „Să mă căutați în ceruri”, nu-i așa? Râul Vieții iese de sub tronul lui Dumnezeu,

vine în jos, face o cotitură și o ia

spre Bulevardul Gloriei. Ei bine, corul angelic și acei muzicieni vor fi acolo,

pe acea înălțime, cântând cu harfele lor. Nădăjduiesc că pe acel munte va fi și

un copac de care să mă rezem să pot asculta acele cântece până mă satur.

Mie

îmi place mult muzica și cântatul și știu că și vouă, care

știți care este
ordinea în bătălia Domnului. Știți care este primul lucru care
merge înaintea
bătăliei? Cântăreții și muzicienii merg cântând, nu plângând
și văicărindu-se.

Așa
mergeau în vechime: cântăreții pășeau în față iar după ei
venea chivotul
legământului. Deci cântăreții mergeau înaintea chivotului.
Apoi urmau
luptătorii. Așadar acesta este un lucru bun. Este o rânduială
biblică pentru serviciul
religios. Primul lucru este muzica, apoi Cuvântul și la urmă
lupta. Deci toate
sunt rânduite de Domnul.

Aș
vrea să vă rugați pentru mine deoarece, când ajung la
Minneapolis, am de luat
câteva decizii vitale cu privire la viitoarele adunări. Stați
puțin! Cred că
sunt un fel de păstor asociat în biserica aceasta. Este
adevărat? Prin urmare,
rog biserica mea să se roage pentru mine. Voi sunteți frații
mei și vreau să
știți că apreciez foarte mult acest timp de părtășie pe care-l
avem împreună.

Iubesc
atât de mult Cuvântul! Îmi place să vorbesc despre El și m-am
gândit că având
în vedere că este cald, vom ține o adunare de modă veche. V-ar
plăcea o scurtă

învățătură din Cuvânt? Mie îmi place
școala duminicală și învățăturile din Cuvânt.

Pentru
că a trebuit să vin în grabă, nu am avut timp să mă uit peste
nimic, dar când
am mers în birou mi-a venit în minte un text. Toți care aveți
Biblie haideți să
deschidem la **Evrei 10**. chiar de la începutul capitolului sunt
niște
învățături mari ale Domnului.

Cartea
Evreilor a fost scrisă pentru evrei și separă Legea de har,
așa cum scrie Pavel
acolo. În biserică au fost foarte multe dispute: dacă ar
trebui să mănânce
carne; dacă ar trebui să stea împreună cu neamurile, etc. Și
ceea ce a scris
Pavel acolo este una din cele mai importante învățături din
Biblie. Pentru mine
este importantă pentru că separă Legea și harul.

Fie
ca Domnul să adauge binecuvântările Sale la acest Cuvânt, prin
prezența SA. Eu
nu sunt un învățător, deoarece darul meu în biserică este să
mă rog pentru
bolnavi.

Apropo,
câți dintre voi au fost la adunările de la Indianapolis? Vă
amintiți că aseară

v-am povestit despre fetița mută?

Rosella este aici în seara aceasta? Ea este din Joliet, iar la două zile după rugăciune mi-a spus că a scos fetița de la școala de surdo-muți.

Fetița

se născuse surdo-mută așa că nu scosese nici un cuvânt și nu auzise nimic în viața ei. Dar Domnul i-a dăruit un auz perfect și o vorbire desăvârșită încă de pe platformă, în fața a zece mii de oameni. Nu este El minunat?

Și

acum... (Fratele Boze pune mărturie despre un bărbat vindecat de cancer). Da, am scrisoarea lui în birou.

(Fratele

Boze continuă cu o mărturie despre o femeie care a fost vindecată de o tumoare). Nu este El minunat?

Cred

că oamenii au început să înțeleagă ceea ce le spun de mulți ani cu privire la aceste vindecări. Din câte am înțeles din scrisoare, omul avea un braț paralizat, iar mâinile îi erau umflate și încleștate până în vârful degetelor și nu le putea mișca. Unghiile îi erau îngropate în carne așa că a fost nevoie

de operație ca să-i poată fi tăiate. Și el mi-a scris: „Îți trimit o fotografie cum arătam înainte și după rugăciune.”

El

spunea că la Indianapolis s-a întâmplat ceva ce nu s-a mai întâmplat până atunci. După ce am avut un rând de rugăciune foarte lung eram atât de slăbit că abia mă mai mișcam. Și deodată am avut o vedenie cu niște oameni care strigau jos, în rând.

Cei

care ați fost la Indianapolis știți că acolo se învârt sute și sute de oameni la altar, ca să-și predea viața lui Hristos. El stătea acolo și deodată a zis: „Acum înțeleg despre ce vorbește bărbatul acesta.” În clipa aceea a simțit o gâdilătură prin mâini și apoi o fierbințeală; degetele i s-au descleștat și și-a deschis palmele: era vindecat.

Bărbatul

care avusese cancer la spate, nu-l mai avea. De ce? Pentru că oamenii au început să vadă. Ei erau obișnuiți cu punerea mâinilor, cu stropitul cu apă sfințită și cu alte lucruri de felul acesta. Desigur, acele lucruri sunt în ordine dar sunt secundare. Primul lucru și cel mai important este ca oamenii să primească Duhul Sfânt.

„Pe

când rostea Petru cuvintele acestea, S-a pogorât Duhul Sfânt peste toți cei ce

ascultau Cuvântul.” (Fapte 10.44). Ei erau pregătiți.

Atunci sunt vindecări masive, nu rugăciuni lungi și istovitoare; atunci totul

este corect din pricina prezenței îngerilor lui Dumnezeu și a Duhului Sfânt

care aduce eliberarea desăvârșită pentru orice.

Lumea

trebuie să fie evanghelizată deodată. Două treimi din omenire nici nu a auzit

de Hristos, de aceea trebuie să ne grăbim s-o facem. Nu mai aveți timp să

aduceți sute de oameni în seara aceasta și alte sute mâine seară; căci toți

cădem istoviți; ci întregul grup trebuie să fie vindecat în bloc. În Africa au

fost 25 de mii de vindecări la o singură rugăciune. Gândiți-vă numai!

Și

aseară... nu voi începe cu această mărturie, deci mai bine vom deschide Cuvântul.

Dar am ceva pe inimă...frații aceștia vin mâine seară și am simțământul că merg

în Africa. S-au ridicat piedici, dar nu din cauza mea, iar fratele Boze

înțelege. Eu am venit la binecuvântarea unei biserici și unii dintre frați

mi-au zis: „Frate Branham, vrei să ții un mic rând de rugăciune?”

„Sigur
ca da”, frate, am răspuns eu. „Pot să mă rog pentru bolnavi
pentru că nu sunt
mulți..”

0
biserică mică de două sute de oameni; un frate tocmai ieșise
din mari necazuri:
o viață de bețivan, din care a fost salvat și s-a dus la
Biserica lui Dumnezeu
și dorea să-și închine micuța biserică Domnului. Se numea
Cash, Junior Cash din
Charleston, Indiana.

Cineva
m-a sunat și mi-a zis: „Cum este posibil! Pe mine, care am o
biserică de o mie
cinci sute de oameni, m-ai refuzat și te-ai dus în mlaștina
aceea, între
cărămizile acelea?”

„Tu
nu ai nevoie de ajutor, dar el are”, i-am răspuns eu. Vedeți?

Și
în rândul de rugăciune a venit o fetiță de culoare. Noi știm
că ei își trag
rădăcinile din Africa, așa cum oamenii galbeni se trag din
China, anglo-saxonii
din Irlanda, Anglia, etc. când s-au despărțit în Babilon, unii
s-au dus în
țările calde, alții s-au dus în zonele temperate, alții în
nord. Unii s-au

albit mai tare, alții s-au înnegrit,
alții s-au îngălbenit, dar toți avem același sânge al lui
Adam.

Toate
aceste popoare au fost făcute de Dumnezeuul unui singur sânge.
Fiecare om negru,
galben, maro, alb, are același sânge; clima este aceea care
le-a schimbat
culoarea.

Când
am mers în Africa am avut o vedenie pe care am scris-o în
spatele Bibliei. Ei
au adus o fetiță etiopiană, iar în timp ce se îndrepta spre
mine am văzut cum
își legăna piciorul. Ere o fetiță de vreo cincisprezece ani,
îmbrăcată foarte
bine, ca o doamnă micuță. Am observat că avea ceva și la gură.
Era dusă pe sus,
cam în felul acesta, iar lacrimile îi curgeau pe obraji.
Privind-o, mă întrebam
care era problema.

Când
a venit pe platformă domnul Cash, mama fetiței era chiar în
spatele ei. Și
fratele mi-a zis: „Frate Branham, fata a avut un accident de
mașină în urma
cărui i-a fost afectat nervul auzului și al vorbirii. Ca s-o
poată pune pe
picioare, doctorii au legat un alt nerv – de la picior – dar
din cauza aceasta
este țeapănă pe o parte.”

„Sărmana copilă. Inima mea simte împreună cu ea. Adu-o aici sus și dă-mi voie să mă rog pentru ea”, am răspuns eu.

În timp ce venea spre mine, am privit spre copilă dar nu venea nici o vedenie. Am văzut doar o iarbă înaltă, munți micuți și locuri tipice pentru Africa de Sud. Iarba se unduia ca valurile și puteam să aud chiar și vuietul vântului. Știam că s-a întâmplat ceva. Apoi vedenia m-a părăsit și nu știam ce să spun. Am stat câteva clipe în tăcere apoi am zis:

„Prieteni, vreau să vă spun ceva. Tocmai am avut o vedenie despre Africa. Poate cineva este în drum spre noi sau poate El vrea să merg acolo; este timpul împlinirii vedeniilor.

„Tată ceresc, noi nu umblăm după semne.” Dar cine umblă după semne?
„Un neam viclean și preacurvar...” Este adevărat? Dar noi nu vrem să fim clasificați astfel.

Noi nu căutăm semne, și totuși Tu ni le dai. Eu m-am rugat și am

vrut să știu ceva
despre plecarea într-acolo, când să plec, iar dacă vrei să mă
pregătesc pentru
Africa, Te rog să-i dai acestei copile creștine... Doctorul a
spus că nervii ei
au fost afectați, de aceea știu că este nevoie de o lucrare de
creație. Vrei
să-i redai auzul? Acesta va fi un semn, între mine și Tine, că
trebuie să mă
pregătesc pentru plecarea în Africa.”

Nu
știam că frații aceia veniseră tocmai ca să facă aranjamentele
pentru Africa.
În momentul când mi-am luat mâinile de peste fetiță, ea a
strigat: „Mamă,
privește!” Era perfect normală, ca
înainte.

Acolo
erau și câțiva oameni din bisericile formale, care negau
existența Duhului
Sfânt. O mare parte din ei, au venit la mine, unul câte unul,
soț și soție,
mi-au strâns mâna și au spus: „Frate Branham, noi nu am crezut
în minuni, dar
vindecarea acestei fetițe confirmă că este Dumnezeu, deoarece
este vecină cu
noi și o cunoaștem bine.” Asta este. Aceasta arată că Dumnezeu
conduce și
stăpânește totul. Aleluia! O, cât Îl iubim!

În
adevăr, **„legea are umbra bunurilor viitoare.”** Fiți atenți!

„Legea are umbra lucrurilor viitoare”. Înseamnă că legea nu putea fi un întuneric, dar trebuie să existe un anumit procent din întuneric, pentru a produce acea umbră. Este adevărat?

Mulți

oameni citează Psalmul 23: *„Chiar dacă ar fi să umblu prin valea umbrei morții...”* Dacă ar fi fost o vale întunecată nu mai era nici o lumină, dar și în moarte este puțină lumină.

Dacă

totul ar fi fost întunecat, ar fi fost groaznic, dar moartea e doar o umbră. Deci ca să poată exista o umbră este nevoie ca lumina să fie amestecată cu întunericul.

Câți

din voi îl cunosc pe fratele Bosworth? Ce adunare a avut în Chicago! În timp ce mă aflam la Indianapolis, m-a sunat soția lui și mi-a spus: „Frate Branham, vechiul tău prieten este pe moarte. Toată ziua am încercat să dăm de tine, pentru că este inconștient, în cortul de oxigen. Cred că nu va mai apuca dimineața, dar am dori mult să predici la înmormântarea lui.”

„Nu

vorbi așa, soră Bosworth. Hai să vorbim despre altceva.” Apoi

ne-am dus acolo,
ne-am pus pe genunchi înaintea lui Dumnezeu și am anunțat și
mii de oameni din
biserica să se roage pentru el. Urmarea? În noaptea următoare
am fost sunat
chiar de fratele Bosworth și am vorbit cu el. Da, domnilor. El
mi-a zis: „Frate
Branham, mi-ar plăcea să fiu cu tine în tabernacolul Cadle,
într-o trezire.
Poate vom reuși aceasta în anii care vor veni.”

O,
îmi place acel curaj! Nici o umbră, nimic negativ; totul este
pozitiv. Acel
bătrân învățător știe unde stă. De fapt, fiecare cititor al
Bibliei știe că tot
ce poate face moartea este să pună o umbră peste voi. Dar nu
vă poate ține,
pentru că Hristos a zdrobit tunetele întunericului și i-a
eliberat pe cei ce
erau ai Lui; pe cei aflați în umbră; i-a luat și i-a dus în
Paradis, în
prezența lui Dumnezeu, Tatăl nostru. Acesta nu este doar un
gând, ci adevărul
pe care L-a manifestat Dumnezeu prin Cuvântul Său.

Toată
legea L-a preumbrat pe Isus Hristos, în care este
desăvârșirea. Dacă aș avea
soarele în spatele meu, ar apărea o umbră. Dacă mi-aș privi
umbra, aș putea
să-mi dau destul de bine seama cum arăt. Dacă aș fi o pasăre,
o fiară sau orice
altceva, aș vedea în umbră.

Legea

aruncă doar o umbră asupra venirii Domnului Isus. Aici, în Evrei capitolul 11,

Pavel vorbește despre marii eroi ai credinței, cum au scăpat ei de sabie...

gurile leilor au fost închise și acei oameni au făcut lucruri mari și minunate

deși au trăit sub umbră. Aceasta arată că noi ar trebui să le facem cu atât mai

mult pentru că Hristos a venit și a împlinit toată legea, a înviat și S-a

proslăvit în mijlocul nostru. Ce fel de oameni ar trebui să fim?

Eu

cred că va veni timpul, și este foarte aproape, când minunea vindecării va fi

un lucru cât se poate de obișnuit. Noi trebuie să primim credința de răpire ca

să putem pleca de aici, în una din aceste zile.

„Legea

este o umbră” o preumbrire a lucrurilor care urmau să vină.

Dacă timpul ne-ar

permite, am putea să ne întoarcem înapoi să vedem toate lucrurile mari,

începând cu arca de la potop, Moise în Egipt și multe alte exemple. Legea a

avut supremația prin poruncile ei.

Dacă

Cuvântul lui Dumnezeu a vorbit prin lege și a luat inițiativa, cu cât mai mult

o va face Duhul Sfânt printr-o ființă umană născută din nou,

prin har, și
chemată de Dumnezeu. Cum ar trebui să fie astăzi știind că
avem un Arhitect așa
de mare și că cerul și pământul vor trece dar Cuvântul Lui,
nu. Legea a fost
Cuvântul vorbit și scris al lui Dumnezeu. Acest Cuvânt era
păstrat într-un loc
sfânt; era stropit cu sânge și avea deasupra o coroană pentru
a arăta că este
Cuvântul Împăratului. Tot cu sânge era stropit și omul
credincios Cuvântului
lui Dumnezeu.

Ce
efect ar trebui să aibă astăzi această stropire, când este
vorba de Sângele
Mielului lui Dumnezeu, Isus Hristos, curs pentru consecințele
păcatului? Aici
găsesc eu slăbiciunea bisericii Evangheliei depline, pentru că
nu crede acest
Cuvânt minunat pe care L-a primit.

Hai deți
să privim puțin ce era Cuvântul. Cuvântul pe care îl citim din
această Biblie,
nu a intrat la existență decât atunci când a fost așternut pe
hârtie de Pavel,
Luca, Marcu și Ioan, deși a existat înainte de a fi lumea.
Amin. Tot ce au
făcut ei, a fost să scrie jos ceea ce vorbise Dumnezeu.

Biblia
spune că „la început era Cuvântul, și Cuvântul era cu
Dumnezeu, și Cuvântul

era Dumnezeu.”

Haideți să facem o călătorie imaginară înainte de întemeierea lumii. Știați că Isus a fost Mielul înjunghiat înainte de întemeierea lumii? Haideți să dăm la o parte perdeaua și să ascultăm un moment. Aceasta vă va da curaj pentru fiecare lucru de care aveți nevoie. Cât timp îl găsiți scris aici, țineți-vă de El și Dumnezeu îl va adevăra.

Gândiți-vă la pământ cum se învârtă în ciclul său, în eternitate. Chiar și eternitatea este un ciclu perfect; nu are colțuri și nu are sfârșit. Așa este și cu Dumnezeu.

Noi nu putem crede că satana este un creator; el numai pervertește ceea ce a creat deja Dumnezeu. Dumnezeu v-a creat să fiți desăvârșiți, dar Satana v-a pervertit.

Dumnezeu i-a permis bărbatului să aibă o soție și să se căsătorească legal cu ea. Dar să iubească pe altcineva este pervertirea adevăratei iubiri pe care ar trebui să-o aibă pentru soția lui. Satan face aceasta.

Dragostea voastră ar trebui să fie doar pentru Hristos, nu una împărțită. Dar Satana a pervertit această dragoste pentru ceva din lume. Da, el a pervertit-o. Când el a pervertit binele în

rău și i-a atras
pe îngeri de partea lui, o bucățică din acest cerc al
veșniciei a căzut într-un
loc numit timp. A ajuns chiar aici. S-a dus roată, roată, și a
ajuns aici.
Vedeți? Timpul este aici, dar veșnicia există chiar acum.

Dumnezeu a văzut la începutul timpului ce a făcut
Satan. Aș vrea să observați faptul că la început Dumnezeu a
fost la fel de
înțelept ca în seara aceasta. El este infinit, credeți
aceasta? Aceasta
înseamnă că nu se poate schimba niciodată. În schimb noi,
devenim mai înțelepți
pe măsură ce îmbătrânim. Întreaga lume devine mai deșteaptă.
Înainte obișnuiți
să mergeți la biserică într-un Ford model T, dar azi aveți un
V8. Ca să
traversați oceanul, aveți o singură posibilitate: o corabie
cu pânze, dar
astăzi o puteți face cu un avion cu
reacție.

Vedeți? Noi devenim tot mai deștepți, dar nu și
Dumnezeu. El a fost desăvârșit de la început și va fi
desăvârșit și la sfârșit.

Dacă Dumnezeu este infinit și desăvârșit, nu poate
greși. Sunteți atenți la ceea ce spun? Înseamnă că dacă nu
poate greși,
Dumnezeu se va purta întotdeauna ca la început. El trebuie să
procedeze la fel,
pentru că altfel nu ar fi Dumnezeu. Înțelegeți?

Și dacă a spus ceva, trebuie să stea pe acel lucru, pentru a fi Dumnezeu. Amin. Aceasta l-ar face pe orice metodist să se simtă bine, este adevărat? Dumnezeu trebuie să stea cu Cuvântul Său. Dacă credeți aceasta, spuneți „Amin!” El trebuie să își țină Cuvântul.

Când Israelul era în pustie și oamenii au început să moară din pricina păcatului, Dumnezeu a ridicat un șarpe de aramă, pentru vindecare, deoarece doctorii care erau printre ei (dacă era vreunul), nu au putut vindeca pe nimeni, cu toate leacurile pe care le luaseră din Egipt. Vedeți? Atunci a trebuit să acționeze Dumnezeu.

Dacă astăzi apare o situație similară și avem mai mulți bolnavi decât am avut vreodată: boli, ca cele de inimă, cancerul, de care doctorii nu se pot apropia, atunci este de datoria lui Dumnezeu să acționeze în același fel ca atunci, pentru că altfel nu ar fi Dumnezeu, sau atunci a procedat greșit.

Cu siguranță! Chiar dacă nu ar scrie nicăieri, bunul simț ne-ar spune că El trebuie să fie Același.

Așadar, când Dumnezeu spune Cuvântul, acesta este pentru totdeauna o parte din El. Cuvântul nu poate greși, cum nici Dumnezeu nu o poate face. Dacă ar cădea un singur Cuvânt al lui Dumnezeu, aceasta ar dovedi

că El nu este infinit și nici Omniprezent. Deci, dacă își trage Cuvântul înapoi, înseamnă că este muritor ca și mine. Așa este.

Însă când Îl vorbește, Cuvântul Său este desăvârșit. Amin. Oh, îmi place aceasta: desăvârșirea. Și noi suntem desăvârșiți cu Cuvântul.

„În adevăr, Legea, care are umbra bunurilor viitoare, nu înfățișarea adevărată a lucrurilor, nu poate niciodată prin aceleași jertfe, care se aduc neîncetat în fiecare an, să facă desăvârșiți pe cei ce se apropie.” (Romani 10.1).

Isus a spus în Evanghelia lui Matei: *„Voi fiți dar desăvârșiți, după cum și Tatăl vostru cel ceresc este desăvârșit!”* (Matei 5.48).

Cum o vei face? Cum este posibil? Cum poți fi desăvârșit ca Dumnezeu? Aceasta este o poruncă a lui Isus Hristos: să fim desăvârșiți ca Dumnezeu din ceruri.

Poate zici: „Cine poate fi salvat?”

Haideți să vedem cum este desăvârșirea.

Dumnezeu a văzut mai dinainte, prin perdeaua timpului, că va trebui un remediu pentru a-i salva pe cei ce doresc să fie salvați; știa că trebuia să facă o cale de răscumpărare pentru cei ce aveau să tânjească să ajungă acolo sus.

Dacă

El a fost infinit, încă de la început, înseamnă că nici o muscă, nici o broască sau altceva, nu a putut veni pe pământ decât prin cunoștința mai dinaintea a lui Dumnezeu.

Gândiți-vă.

El ne-a cunoscut pe toți: v-a cunoscut pe voi și m-a cunoscut pe mine. Și pentru că știa că inimile noastre vor tânji după El, a trebuit să pregătească un remediu. Marea Lui dragoste, marea Lui putere și marea Lui Lege, L-au constrâns s-o facă. Nu putea proceda altfel, pentru că dacă ar fi făcut-o, nu era Dumnezeu. De aceea, a trebuit să facă o cale.

Și

știți ce a făcut când a privit de la un capăt la altul al timpului? A vorbit despre venirea propriului Său Fiu, Isus Hristos; El era aici pe pământ; a venit din ceruri, S-a făcut trup și a locuit printre noi, ne-a răscumpărat, S-a ridicat sus, și acum stă la celălalt capăt.

0,
Isaia a văzut acea autostradă care străbătea timpul și trecea
dincolo de
perdea, iar Hristos stătea în capătul celălalt!

Seara
trecută, când am vorbit pentru copii, am desenat ceva în timp
ce vorbeam despre
părinții lui Moise, care I-au încredințat lui Dumnezeu
copilașul pe care li l-a
dat. Și am spus: „Dacă îți ții sufletul pentru tine, îl vei
pierde; dar dacă
i-l dai înapoi lui Dumnezeu, îl vei avea viu.”

Acest
lucru este spus de cinci ori în Biblie. Și am continuat: „Dacă
părinții lui
Moise l-ar fi ținut cu ei, l-ar fi pierdut, dar dacă i l-au
dat înapoi lui
Dumnezeu, l-au păstrat.”

În
acest coșuleț care navighează este un lucru prețios, un
suflet. Purtați-vă ca
lumea și îl veți pierde, dar dacă i-l veți da Celui ce l-a
dat, îl veți păstra.
Amin. Credeți-L pe El.

Ei
au pus copilașul în acea „arcă” mică și i-au dat drumul. Parcă
Îl aud pe
Dumnezeu spunând: „Vino aici, Gavriile!” Apoi a chemat zece mii
de îngeri, i-a

încolonat și i-a trimis pe Nil: „Aveți grijă să nu se apropie nici un crocodil de el, iar dacă este prins de vreun vârtej, să-l scoateți din el!”

Fraților,
în viața aceasta sunt o mulțime de vârtejuri, dar dacă Dumnezeu a chemat oastea îngerilor să aibă grijă de Moise, nu te îngrijora pentru că El te va scoate și pe tine din toate. Amin.

Micuța
arcă a fost dată cu smoală. Îmi imaginez de ce au pus smoală pe ea – știți voi, ca aceea pe care o punem noi pe străzi. Bătrânii crocodili își ridicau nările în sus: „O, ce miros!” Dar imediat se trăgeau înapoi. Și coșulețul mergea mai departe. De ce? Pentru că Gavril stătea deasupra coșulețului care plutea pe râu. Acesta este motivul pentru care nu s-au putut apropia de el. El a fost dat înapoi la Cel ce l-a dat.

În seara aceasta este la fel. Dumnezeu lasă îngerii Săi să ne vegheze: „*Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor ce se tem de El...*” (Psalmul 34.7). Ei nu merg înapoi și încolo, ci stau aici.

Îmi

place aceasta: „Îngerii lui Dumnezeu tăbărăsc în jurul celor
ce se tem de
El.” Eu îl pot auzi pe Gavril, zicând: „Doamne, dar Tu unde
vei fi în tot
acest timp?”

„Eu
voi fi la capătul celălalt, la sfârșit!” Da, El va fi acolo ca
să-l aștepte
când va sosi.

Acolo
stă și în seara aceasta: la capăt. Stă la porțile slavei și
își așteaptă
copiii, iar într-o zi, când viața se va sfârși, El se va
apleca și va sufla
peste autostrada sfințeniei. Atunci va avea loc o mare
tragere. Când se va
întâmpla aceasta, Dumnezeu va ridica fiecare suflet pe Tărâmul
veșnic. El este
la capăt să-i primească.

Și
atunci de ce vă temeți? Vă temeți că El nu o va mai face? Ba
da! O va face.
Este la fel de sigur, pe cât este de sigur că Dumnezeu e în
ceruri. El este la
capăt să vă primească. O, Doamne!

Dumnezeu
a stat acolo și a spus: „Iată care este Planul Meu!” Și Biblia
spune că „La
început era Cuvântul...” Cuvântul este exprimarea unui gând.

Dumnezeu se gândea, dar când a exprimat acel gând, a devenit Cuvânt. Și o dată exprimat, nu a mai putut fi tras înapoi. Trebuia să stea pe acel Cuvânt.

Biblia

spune clar că Isus era Mielul lui Dumnezeu care a fost junghiat înainte de întemeierea lumii. El a fost junghiat atunci, de aceea, tot ce trebuia făcut era să se materializeze; vină la împlinire. Totul a fost spus cu 4000 de ani înainte ca El să fie junghiat în realitate. Când Dumnezeu a vorbit, totul a fost atât de desăvârșit încât putea fi înregistrat ca document în ceruri.

Nu-i de mirare că Dumnezeu a spus: *„Sămânța ta va zdrobi capul șarpelui.”*

Voi ziceți: „Acesta era Isus!” Dați-mi voie să vă spun ceva. Câți creștini sunt aici? Ridicați mâna. Sigur, cu toții. Ați știut că voi ați fost acceptați atunci când El a fost junghiat? Ați știut aceasta?

Poate

zici: „O, frate Branham, eu am fost salvat săptămâna trecută. Slavă Domnului, că atunci a fost scris un nume nou în slavă.”

Stai

puțin. Eu nu vreau să fiu diferit, dar Biblia face lucrurile

diferite. În

Apocalipsa scrie că în zilele din urmă antihristul va fi foarte religios. El este o persoană religioasă și îi va înșela pe toți aceia al căror nume n-a fost scris în Cartea Vieții Mielului. Când? La ultima trezire? Nu, la întemeierea lumii.

Numele

noastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului atunci când a fost junghiat Mielul. Singurul lucru pe care trebuia să-l faceți era să veniți, ca Dumnezeu să vă cheme prin Duhul Sfânt.

„Nimeni

nu poate veni la Mine, dacă nu-l atrage Tatăl Meu... Și tot ce-Mi dă Tatăl, va ajunge la Mine; și pe cel ce vine la Mine, nu-l voi izgoni afară, ci îl voi învia în ziua de apoi...” (Ioan 6.44+37).

Înainte

ca lumea să fie creată; când a fost scrisă Cartea Vieții Mielului, numele voastre au fost asociate cu moartea, îngroparea și învierea lui Hristos. Și atunci de ce vă temeți? El este sus și vă așteaptă la capăt, iar în jurul nostru sunt îngerii Lui care ne veghează.....

...Dacă

vreți să săriți din arcă, dați-i drumul, dar eu aș vrea să

stau cu El. Doamne,
Tu ai spus așa; acesta este Cuvântul Tău. Ce este Cuvântul?
Prorocul spune că
Duhul Sfânt venea jos și vorbea Cuvântul așa cum era scris în
Cartea pe care a
vorbit-o Dumnezeu înainte de întemeierea lumii. „LA început
era
Cuvântul...”

...Tot
ce a turnat Dumnezeu în Hristos și tot ce era Hristos, a fost
turnat în
Biserică. „Și iată că Eu sunt cu voi (și în voi), în toate
zilele,
până la sfârșitul veacului.” (Matei 28.20).

„Isus
Hristos este Același ieri, azi și în veci.” (Evrei 13.8).

O,
Biserică a Dumnezeului celui viu, de ce nu crezi Cuvântul Lui?
Priviți la
bărbații din vechime, la Avraam și la ceilalți, care „chemau
lucrurile care
nu erau ca și cum ar fi fost.” Pentru că așa a spus Dumnezeu.

Când
oamenii i-au zis lui Avraam:

„Omule,
ce e cu tine? Ai o sută de ani, iar nevastă-ta 90 și spui că o
să aveți un

copil?"

„Slavă
lui Dumnezeu! Așa este.”

„Păi
ești nebun, omule! Ceva nu e în ordine cu capul tău. Mai bine
te-ai duce să te
vadă un doctor, Avraame.”

„Nu,
nu este nevoie. El mi-a schimbat inima.”

Dacă
astăzi s-ar ridica un bărbat de o sută de ani, cu o soție de
90 de ani, și ar
merge la cabinetul medicului să spună: „Doctore, vă rog să vă
pregătiți pentru
că soția mea va avea un copil.”

Desigur,
doctorul ar zice: „Vă rog să așteptați puțin afară!” iar după
ce ar ieși, ar
suna și ar spune: „Să vină psihiatrul și să aducă și
cătușele!”

Sigur
că da, pentru că înțelepciunea lui Dumnezeu este o nebunie
pentru lume și
înțelepciunea lumii este o nebunie pentru Dumnezeu. Dar cei ce
vor să ajungă

unde va cu Dumnezeu, trebuie să ia Cuvântul Lui și să spună că este așa cum zice
El. Fraților, aceasta îl va birui oriunde pe diavol; va vindeca orice persoană bolnavă de aici și va da fiecărui suflet botezul cu Duhul Sfânt, care este făgăduit pentru voi.

De ce sunteți aici? Dacă ați venit pentru că sunteți credincioși adevărați și vreți să-I slujiți Domnului, Dumnezeu este obligat să vă răspundă. Voi nu puteți avea acea dorință în inimă dacă nu ar fi pus-o Dumnezeu acolo. Înainte nu doreați așa ceva, dar chiar Dumnezeu v-a pus-o în inimă.

Poate aici sunt oameni bolnavi care spun: „Frate Branham, aș vrea să fiu vindecat, pentru că de ani de zile sufăr de o boală de stomac, de durere de cap, sau de altceva...” Dumnezeu este aici s-o facă. Vedeți? Nu El este problema, ci tu. El este aici ca s-o facă, iar dacă stați tari pe Cuvântul Lui, care este real, și spuneți: „Acesta este adevărul!” vă aparține.

Vedeți?

Motivul pentru care ați fost salvați atât de ușor, este pentru că ați fost aleși înainte de întemeierea lumii. Numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului și acest lucru este valabil câtă vreme vă

țineți de El.....

...

și totuși, te scarpini în cap și te întrebi: „Poate ar trebui să fac asta... dar puțin mai târziu.” Și în final s-a rostogolit afară.

Vindecarea

este inclusă aici. Voi credeți în vindecare pentru că altfel n-ați fi venit să auziți despre ea. Dacă v-ați ține de ea așa cum v-ați ținut și de salvarea voastră, ați obține aceleași rezultate.

Legea,

care este doar o umbră a bunurilor viitoare, nu putea să-l facă desăvârșit pe închinător. De ce? Pentru că era doar o umbră.

În

Vechiul Testament, închinătorul jertfea un miel. El își mărturisea păcatele, își punea mâinile pe capul mielului și Îi spunea lui Dumnezeu că îi pare rău pentru ceea ce a făcut.

Preotul

junghia mielul, îi tăia vena jugulară și micuțul începea să sângereze și să se zbată, și murea în mâinile lui, iar păcătosul simțea durerea și zbuciumul micuțului miel. Își ținea mâinile pe capul lui și în timp ce

îl privea atent,
se gândea: „Ar trebui să fiu eu în locul lui. Ce josnic pot să
fiu!”

Dar
când pleca de acolo, omul nu era desăvârșit, pentru că nu era
posibil să fie
desăvârșit. Mai mult, pleca cu aceleași dorințe în inimă: Da,
dorea să facă
aceleași lucruri pe care le făcuse înainte de a veni cu
jertfa.

Dar
de ce avea aceeași dorință? Celula de sânge a mielului era
doar o umbră spre
Mielul lui Dumnezeu care urma să vină.

Astfel,
atunci când acea celulă de sânge a fost ruptă, viața din ea nu
putea veni peste
închinător. Nu, domnilor. De ce? Păi, cum ar putea veni peste
duhul uman viața
unui animal fără suflet? Nu este posibil deoarece animalul nu
are suflet.

Priviți
numai ce scrie în următoarele versete din Evrei 10:

„Astfel, n-ar fi încetat ele oare să fie aduse,
dacă cei ce le aduceau, fiind curățați odată, n-ar mai fi
trebuit să mai aibă
cunoștință de păcate?” (v.

2).

Și

versetul 14: „Căci printr-o singură jertfă El a făcut desăvârșiți pentru totdeauna pe cei ce sunt sfințiți.”

Desăvârșiți

pentru câtă vreme? Pentru totdeauna. Și atunci ce este Duhul Sfânt, prieteni?

Noi am îngăduit prea multe lucruri. Voi luteranilor, credeți că dacă mergeți la biserica luterană veți trăi prin credință. Voi spuneți: „Noi Îl avem!” dar ați constatat că nu-L aveți.

Voi

metodiștilor, ați fost sfințiți, ați strigat, ați bătut din palme și ați alergat în sus și-n jos printre rânduri crezând că Îl aveți, dar ați constatat că nu este așa; că nu-L aveți.

Când

pentecostalii au vorbit în limbi sau au dansat în Duhul, s-au gândit că Îl au, dar apoi au constatat că nu Îl aveau. Duhul Sfânt este Isus cel înviat în persoană.

Și

când vă puneți mâinile, prin credință, peste Jertfa dată și

acceptată de
Dumnezeu, care era absolut desăvârșită... Acolo este Trupul lui
Hristos.

Mireasa

lui Hristos a fost făcută dintr-o coastă a Lui, iar El a pus
peste ea sânge,
apă și Duh.

Dar

cum intrăm în acest Trup? *„Printr-un singur Duh, noi toți am
fost botezați
într-un singur Trup”*. (1 Corinteni 12.13), iar în Romani 8.1
scrie: *„Nu
este nici o osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care
nu trăiesc după
îndemnurile firii pământești ci după îndemnurile Duhului.”*

Ei sunt ca Avraam care a chemat lucrurile ce nu sunt
ca și cum ar fi, pentru că sunt morți față de lume și vii în
Hristos Isus, prin
botezul Duhului Sfânt. Amin.

Fiți

atenți! *„Închinătorul o dată curățit, nu mai avea dorința de
păcat”*. Nu
mai avea conștiința încărcată de dorințe. Priviți și vedeți
dacă nu e așa. Dacă
nu mai dorești păcatul, conștiința ta este curată. Așa este.

Așadar,

închinătorul aflat sub Lege nu putea fi desăvârșit, deoarece

acel miel era doar
o umbră. Din pricina aceasta, pleca de acolo cu aceeași
dorință de a păcătui.
Totuși, se vorbea corect despre venirea adevăratului Miel... Dar
când Dumnezeu a
trimis adevăratul Miel și acesta a murit, închinătorul și-a
pus mâinile peste
El, prin credință, și a înțeles în inima lui că El era
singurul care putea veni
să-l răscumpere; altfel, ar fi fost pierdut și gata pentru
iad.

Să apreciezi dragostea pe care a avut-o El pentru
tine atunci când nu erai iubit de nimeni; să apreciezi faptul
că te-a cunoscut mai dinainte; să apreciezi
călăuzirea Duhului Sfânt, să-ți pui mâinile peste El, prin
credință, să renunți
la viața ta de păcătos și să accepți Viața Lui, Sângele lui
Isus Hristos, căci
dacă vei face aceasta, ești salvat.

Atunci,
Viața care era în celula de Sânge a lui Hristos, și care nu
este altceva decât
însuși Dumnezeu, Duhul Sfânt, vine în viața ta și se face una
cu tine, așa că
vei duce o viață de creștin cât vei trăi pe acest pământ, iar
diavolul nu va
mai putea să-ți facă nimic. Amin.

Atunci
vă aparține fiecare făgăduință din Cartea aceasta. Unde își
are originea celula
de sânge? Unde își avea originea celula de sânge a micuțului

miel? La mascul.

Și cum v-ați născut? Prin dorința sexuală, prin păcat. Dumnezeu a îngăduit lucrul acesta, dar nu a fost voia Lui desăvârșită. „*Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu.*” (Geneza 2.7).

Femeia

a devenit instrumentul de a aduce viața, acesta fiind motivul pentru care trupul trebuie să se întoarcă înapoi în țărână. Înseamnă că **cel de care trebuie să avem grijă este sufletul.**

Când mielul era sacrificat, închinătorul, cu mâinile însângerate, realiza că este un păcătos și că acel micuț a murit din cauza lui.

Aceasta era o umbră spre Calvar.

Dar

nu putea fi făcut desăvârșit deoarece viața care a ieșit din miel nu putea veni înapoi, peste închinător, căci dacă s-ar fi întâmplat așa ceva, omul acela s-ar fi dus, ar fi mâncat iarbă și s-ar fi purtat ca un miel. Vedeți? Acela era doar un animal, de aceea omul nu putea fi făcut desăvârșit.

Dar

închinătorul care se apropie de Mielul lui Dumnezeu, este curățit de păcate o

dată pentru totdeauna, iar peste el vine chiar Viața care era în trupul Lui și îl botează cu Duhul Sfânt. Vedeți? Acest Miel nu S-a născut în urma unei dorințe sexuale.

Acea celulă de Sânge și-a avut începutul în pântecul Mariei, unde a fost creată de Atotputernicul Dumnezeu. Nici un om nu a avut vreun amestec acolo.

El S-a adus pe Sine jos, a intrat în acea Celulă de Sânge, a făcut să crească un trup numit Hristos și a trăit în El în plinătatea Duhului.

Apoi, după ce acea Celulă de Sânge a fost ruptă pentru păcat, orice om care venea la Hristos și era curățit prin acest Sânge, nu mai avea dorință de păcat și era ancorat perfect în Hristos până în ziua răscumpărării.

În Efeseni 4.30 scrie: *„Să nu întristați pe Duhul Sfânt cu care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării voastre.”* Amin. O, aceasta îl face pe diavol să plece când credinciosul realizează unde se află și ce este el.

Poate

zici: „O, dar nu sunt bun de nimic, frate Branham!” Așa este. Nici eu nu am fost mai bun, dar când ajungi să recunoști că nu ești bun, nu te încrezi în bunătatea ta.

Dacă

este un lucru cu care te-ai putea lăuda, ai face-o: „Doamne, Te-am căutat zi și noapte!” Dar Lui nu Îi puteți spune așa ceva, pentru că El a spus clar că: *„Nimeni nu poate veni la Mine dacă nu-l atrage Tatăl...”* (Ioan 6.44). Deci, Dumnezeu îl caută pe om, nu omul pe Dumnezeu.

Prin

urmare, nu puteți spune nimic altceva decât: „Doamne, harul Tău a făcut aceasta.” Și după ce ați fost acceptați în Cel Preaiubit, cum ar mai putea Dumnezeu să vă aducă la judecată, când L-a judecat deja pe Hristos în locul vostru? Cum ați mai putea suferi pentru păcatele voastre când a făcut-o deja Hristos? Dacă ar mai face-o, înseamnă că Dumnezeu este o Ființă îngrozitoare.

Mai

mult, dacă Dumnezeu L-a acceptat pe Hristos, v-a acceptat și pe voi cu EL. Când s-a întâmplat aceasta? Înainte de întemeierea lumii, când a chemat toate lucrurile la existență. Atunci a spus că

ați fost răscumpărați cu EL. Da, numele voastre au fost scrise în Cartea Vieții Mielului încă înainte de întemeierea lumii. Atunci de ce vă mai temeți?

„O, dacă aș putea să mă țin!” Eu am terminat cu asta de multă vreme. De fapt nu am încercat s-o fac niciodată. Eu mi-am dat drumul și L-am lăsat pe El să mă țină.

Odată când am fost bolnav, cineva m-a întrebat: „Frate Branham, tu ți-ai păstrat credința cât timp ai fost bolnav?”

„Nu, domnule, ea m-a ținut pe mine”, am răspuns eu. Aceasta este deosebirea și așa s-a întâmplat.

Așa cum vorbeam zilele trecut cu păstorul Boze, nu contează ce am făcut noi, ci ce a făcut Hristos; și nu contează ce voi face eu, ci ceea ce a făcut deja El.

Știu că nu sunt bun; nu am fost și nici nu voi fi, dar în prezența lui Dumnezeu sunt absolut desăvârșit, pentru că nu sunt eu. Și El nu mă vede pe mine, ci Îl vede

pe Hristos, pentru că eu sunt în Hristos, iar numele meu a fost asociat cu El încă înainte de întemeierea lumii. Noi așteptăm doar să fie aruncată jos coarda, iar într-o zi vom merge să ne întâlnim cu El în văzduh.

Cineva

m-a întrebat: „Frate Branham, nu te temi?” Când eram doar un tânăr predicator, oamenii mă întrebau adesea: „Frate Branham, dacă este așa, de ce nu pot face ce vreau?”

„Dar

poți face orice vrei. Dacă diavolul este în inima ta, înseamnă că nu ai fost niciodată la Calvar.” Acest lucru este sigur.

Eu

fac întotdeauna ceea ce vreau. Dumnezeu mă lasă să fac ceea ce vreau, și eu sunt foarte bucuros pentru aceasta. Dacă aș face ce vrea diavolul, este greu de spus ce aș face, dar în mine este un Duh nou. Nu este duhul unui miel, nici al lui William Branham, ci este Duhul lui Isus Hristos care mă face să îi iubesc pe cei ce nu pot fi iubiți și să fac lucruri pe care nu m-aș fi gândit niciodată că voi fi în stare să le fac. De ce? Pentru că este El, nu eu.

Dacă

aş fi fost eu, ştiţi ce aş fi spus în seara aceasta? L-aş fi chemat pe domnul

Boze şi i-aş fi zis: „Uite ce e, sunt aici de două nopţi şi nu am apucat să

dorm mai deloc.” Am dormit doar vreo două ore, pentru că oamenii au venit şi au

plecat tot timpul. Cum adormeam puţin, cineva bătea la uşă şi îmi alunga

somnul, şi tot aşa. Dar în mine este Ceva, nu sunt eu, ci este Ceva care îmi

spune: „În seara aceasta ar trebui să fii la Chicago.” La ora 12.30 eram încă

acasă şi aveam de condus cam 280 de mile. Răspunsul meu a fost: „Mă duc,

Doamne, dar Te rog să mă ajuţi.”

El

a făcut-o şi astfel am ajuns la timp.

Vedeţi,

în voi este Ceva. Deci *„nu este nici o osândire în cei ce sunt în Hristos,*

pentru că ei nu umblă după îndemnurile firii, ci după îndemnurile Duhului Sfânt.”

(Romani 8.1). Şi dacă Îl iubiţi pe Domnul, faceţi tot ce puteţi ca să-i fiţi

plăcuţi.

Am

să spun în aşa fel încât să mă înţeleagă chiar şi cel neînvăţat. Dacă îţi

iubeşti soţia... Eu îmi iubesc foarte mult soţia, iar dacă ar veni o altă femeie,

foarte frumoasă, și mi-ar spune: „Billy, și eu te iubesc foarte mult”, știți ce i-aș răspunde? „Uite ce e soră. Aș vrea să îngenunchezi o clipă deoarece aș vrea să mă rog pentru tine.”

Poate zice: „Billy, tu ai fost în Africa, Asia și în multe alte locuri, și soția ta nu știe nimic...” Este foarte adevărat, dar chiar dacă ea nu ar ști niciodată, eu aș ști foarte bine.

„Păi, dacă te iubește așa de mult te va ierta.” Și aceasta este adevărat, dar o iubesc prea mult ca să-i fac așa ceva. Vedeți, acesta-i harul. Nu este ceva ce n-am făcut, ci este dragostea mea pentru ea.

Așa este și dragostea noastră pentru Hristos din clipa când am fost născuți din nou și am realizat că suntem fiii și fiicele lui Dumnezeu. Și Pavel spunea: *„Toate lucrurile îmi sunt îngăduite, dar nu toate îmi sunt de folos.”* (1 Corinteni 10.23).

Deci, eu nu predic Evanghelia pentru că trebuie, ci pentru că Îl iubesc atât de mult încât îmi place s-o fac. Și dacă o iubesc atât de mult pe soția mea, ea nu are

de ce să-și facă griji cu privire la mine. Ea nu trebuie să-mi spună: „Ascultă, domnule Branham, ai grijă ce faci și pe unde umbli cât timp ești plecat în călătorie! Ai auzit?”

Și desigur, nici eu nu-i voi zice: „Stimată doamnă, dă-mi voie să-ți spun și eu ceva. Sper că nu te vei întâlni cu alți bărbați în perioada cât voi fi plecat. Ai grijă să nu faci asta și cealaltă!”

Ei bine, noi nu discutăm așa ceva. Dacă o iubesc atât de mult, am încredere în ea; și dacă ea mă iubește, sigur că are încredere în mine. Prin urmare, îi spun doar: „Rămâi cu bine, scumpa mea și continuă să te rogi pentru mine.”

„Bine, dragule, mă voi ruga tot timpul pentru tine. Să te întorci cât mai repede.”

Vedeți, noi nu trebuie să ne impunem legi unul altuia.

În vremea când femeile purtau ceea ce numeam „rochii scandaloase”, a venit la mine o doamnă tânără și mi-a zis:

„Frate
Branham, aş vrea să te întreb ceva.”

„Spune,
soră.”

„Crezi
că este greşit ca o fată creştină să poarte o „rochie
scandaloasă”?”

„Nu
înţeleg la ce-i foloseşte unei creştine o asemenea rochie!”
Dacă este creştină,
ea va sta departe de aceste lucruri, pentru că Îl iubeşte pe
Hristos, nu aceste
„scandaluri”. Aşa este.

Dacă
Îl iubeşti pe Domnul, vei face cu totul
altceva decât aceste lucruri. Poţi să-mi vorbeşti cât vrei
despre emanciparea
femeilor, căci aceasta nu va schimba niciodată ceea ce spune
Biblia.

Cuvântul
lui Dumnezeu este Adevărul şi El este valabil şi pentru voi,
penticostalilor.
Da, domnilor. Voi aţi lăsat jos barierele şi imediat s-a
întâmpnat ceva.
Înainte nu era aşa, dar s-a ajuns aici pentru că amvonul este
slab şi v-aţi
amestecat cu tot felul de lucruri. Dacă înainte Duhul Sfânt

v-a învățat lucruri bune, iar acum voi faceți altceva, să știți că El nu S-a schimbat, ci este Același.

Știți

că am început să cred că oamenii au început să ia duhul unul de la altul, în loc să-L primească pe Duhul Sfânt. Priviți cum se poartă.

Dacă

mergeți într-o biserică în care păstorul se poartă într-un anumit fel, priviți la adunarea lui și veți vedea că este la fel.

Fraților,

ar trebui să ne punem pe genunchi și să ne rugăm lui Dumnezeu până când primim în inimile noastre adevăratul duh creștin. Atunci se rezolvă toate lucrurile.

Voi

știți că Biblia spune că va veni o foame, dar nu după pâine sau apă, ci pentru auzirea Cuvântului lui Dumnezeu. Și acesta-i adevărul. Este o rușine!

Biblia

spune că închinătorul o dată curățit nu mai are consecința păcatului. Totul a plecat. Când viața Jertfei vine înapoi la închinător, atunci este blândețe, răbdare, bunătate, îndelungă răbdare, credință. Înțelegeți ce

vreau să spun?

Ce

am făcut noi, metodiștii? Am vrut să strigăm și să-L avem. Ce am făcut noi, pentecostalii? Am vrut să vorbim în limbi și să-L avem, dar nu este aceasta. Acestea sunt roadele Duhului? Nu, domnilor. Roadele Duhului sunt: dragostea, bucuria, pacea, îndelunga răbdare, bunătatea, răbdarea, blândețea. Nu este nici o dovadă trupească, ci este ceva duhovnicesc.

Așa

este. Este forța ascunsă din voi. Viața lui Isus Hristos care vine peste închinător, în timp ce ați pus mâinile peste capul Lui și ați mărturisit că sunteți greșiți.

Odată,

un frate baptist mi-a zis: „Frate Branham, Avraam L-a crezut pe Dumnezeu. Lucrul acesta i-a fost socotit ca neprihănire?”

„Da,
așa este.”

„Atunci

ce altceva mai mult trebuie să facă omul decât să-L creadă pe Dumnezeu? Ce

poate face mai mult decât să creadă?”

„Asta-i
tot ce trebuie să faci”, am răspuns eu.

Aceasta este tot ce a făcut Avraam, dar Dumnezeu i-a dat
pecetea tăierii
împrejur ca o confirmare că i-a primit credința. Și când
toate lucrurile vechi au trecut,
toate sunt noi; când ai mărturisit și ai crezut; L-ai acceptat
pe Domnul Isus
și ai primit blândețe, răbdare, bunătate și credință; când Îl
crezi pe Dumnezeu
și accepți vindecarea divină; când crezi întreaga Biblie,
crezi tot ce spune
Dumnezeu, atunci ai dovada că ai fost salvat: Dumnezeu ți-a
tăiat inima
împrejur și a scos toată necredința din ea.

Ce este păcatul? Necredința. Isus a spus în Ioan 4 că cel ce
nu crede
în El, a fost deja osândit. Nu trebuie să faci nimic, pentru
că ai fost deja
osândit.

Beția, curvia și celelalte vicii, nu sunt păcate, ci le faci
pentru că
ești necredincios. Ai fost de la început un necredincios.
Acesta este motivul
pentru care faci aceste lucruri.

Dar dacă ești pus în rânduială cu Isus Hristos, toate acele

lucruri

sunt tăiate la altar. Când le mărturisești, Dumnezeu le îndepărtează și pune în tine însăși Viața SA. Atunci ești în Hristos și nu mai poți veni la judecată.

Isus a spus aceasta în Ioan 5.24: „Cel ce aude cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis pe Mine, are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut de la moarte la viață.”

El nu vă mai poate aduce la judecată pentru că ați fost deja judecați.

Și când Duhul Sfânt vine înapoi să vă facă să trăiți această Viață diferită, cu pecetea tăierii împrejur a lui Dumnezeu în inima voastră, dovedește că v-ați lăsat de băut, de fumat, de jocurile de noroc, înjurat, etc. și credeți vindecarea divină și lucrările lui Dumnezeu pentru că L-ați primit pe El. Este o Pecete de care știm cu toții de acum înainte.

Odată, veneați acasă nervoși, trânteați și vă purtați urât. Ca bătrânul care a fost convertit și toți au spus că a fost salvat. Nu spun aceasta ca o glumă, pentru că nici nu-mi plac glumele, dar vreau să vedeți ceva.

Acest bătrân obișnuia să înjure, să strige și să blesteme tot timpul,

dar după ce s-a dus la acea adunare, a fost salvat. De atunci, venea pe drum cântând: „Isuse, ține-mă lângă cruce.”

Când a ajuns aproape de casă, unul din bătrânii lui câini, i-a spus pisicii din colț: „Ia auzi la el!” pentru că până atunci, de câte ori venea, trântea, îi lovea și-i alunga de pe verandă. Apoi a adăugat: „Pun pariu că nu-L are!” și i-a zis pisicii: „Stai acolo și eu te voi fugări, pentru că atunci vom vedea dacă Îl are cu adevărat.”

Când omul a ajuns aproape, câinele a început să fugărească pisica, după care a intrat în hambar și a stârnit toate găinile, dar bătrânul nu a reacționat.

Bătrânul cocoș a spus: „Oh, era atât de nervos pe mine când îl trezeam dimineața! Am să-l încerc și eu să văd dacă Îl are cu adevărat.”

Astfel, a cântat cât a putut de tare, dar bătrânul nu a zis nimic.

Bătrâna vacă a spus: „Tot timpul stau legată și fac ce zice el.” Și păsările s-au adunat în jurul ei și i-au zis: „Încearcă-l! Singurul lucru pe

care trebuie să-l faci este să-l lovești cu coada peste față și vei vedea cum va reacționa. Vei vedea dacă este credincios sau nu.”

Și în timp ce o mulgea, bătrânul cânta: „Isuse, ține-mă lângă cruce!”

Deodată bătrâna vacă a ridicat coada și i-a ars una peste față. El a mângâiat-o pe spate și a zis: „Bassy dragă, știu că nu ai vrut să faci asta.”

Atunci toate animalele au spus: „Da, Îl are cu adevărat.” Așa este.

Frate, aceasta este dovada că ai trecut de la moarte la viață. Toate lucrurile pe care le-ai făcut odată, au trecut pentru că Viața lui Isus Hristos a pus Duhul Sfânt în tine, controlând astfel făptura nouă care ai devenit. Odată curățit, acolo nu mai este nici o dorință de păcat cât timp trăiești pe pământ.

Aceasta înseamnă că dacă, în mod constant, ești slab, și ești când sus, când jos, chiar dacă L-ai acceptat cu mintea, nu ai trăit încă experiența nașterii din nou.

Poate zici: „Domnule Branham, eu am studiat Biblia, iar păstorul nostru a luat lecții despre Biblie.”

Da, dar și diavolul a făcut aceasta. El știe mai mult decât veți putea ști voi vreodată! Dar este un lucru pe care nu-l poate avea: el nu poate primi Duhul Sfânt. Dar tu poți! Așa este. Și câtă vreme ești ascuns în Hristos, el nu te poate prinde. De ce? Pentru că ești mort, viața ta este ascunsă în Dumnezeu și ești pecetluit cu Duhul Sfânt. Cum v-ar putea prinde? În primul rând, tu ești mort. Este posibil ca un mort să mintă? Ați auzit vreodată că un om mort ar fi ripostat cumva? Nu! De ce? pentru că e mort.

Tu ești mort! Viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu, și ești pecetluit cu Duhul Sfânt. Singurul mod în care te-ar putea prinde diavolul este să treacă prin aceeași curățire prin care ai trecut și tu, să primească același Duh pe care l-ai primit tu și astfel să devină fratele tău. Dar el nu te poate prinde! Problema ești tu, pentru că nu ai venit de la început în Hristos.

Ai ajuns într-un loc și ai spus: „Păi, frate Branham, Domnul nu m-a curățit de aceasta...”

Dacă te-a curățit de un lucru, te-a curățit de toate. El ia totul:

sufletul, duhul și trupul tău. Așa este. Nu te înșela, frate!

„Cine a călcat Legea lui Moise, este omorât fără milă, pe mărturia a

doi sau trei martori.

Cu cât mai aspră pedeapsă credeți că va lua cel ce va călca în picioare

pe Fiul lui Dumnezeu, va pângări sângele legământului, cu care a fost sfințit,

și va batjocori pe Duhul harului?” (Evrei 10.28-29). Priviți!

Biblia spune că este imposibil ca „cei ce au fost luminați o dată, și

au gustat darul ceresc și s-au făcut părtași Duhului Sfânt, și au gustat

Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor...” să cadă. Dacă

totuși se întâmpla aceasta, dacă ești tot timpul când sus, când jos, înseamnă

că nu ai venit în mod corect la Hristos.

Biblia spune „să nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume.

Dacă iubește

cineva lumea, dragostea Tatălui nu este în el.” (1 Ioan 2.15).

Tu ești emoționat la nivelul minții, bisericos, plin de teologia pe

care ai învățat-o, dar niciodată în viața ta nu ai ajuns față în față cu Isus

Hristos, nu L-ai întâlnit și nu ai fost născut din nou; căci dacă te-ai fi îndrăgostit de El, lumea ar fi murit chiar în clipa aceea pentru tine.

Atunci ești pecetluit cu Duhul Sfânt până în ziua răscumpărării, ești mort pentru lume, și viața ta este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.

Să zicem că luați un camion și-l încărcați; și puneți în el și tot puneți... Ei bine, cum ar fi dacă mașina aceea ar avea glas, ar sări în sus și-n jos și ar spune: „Uitați-vă unde sunt!”

Desigur, ați spune: „Băiete, tu nu te-ai născut încă din nou!”

Înainte să vină Duhul Sfânt peste voi, înainte ca sigiliul să fie pus peste acel camion până la destinație, vine inspectorul să-l verifice. El cercetează totul cu atenție ca să vadă dacă marfa a fost așezată și fixată bine.

Necazul din bisericile noastre de astăzi este că avem prea mult formalism, în loc să ne întoarcem la Evanghelia veche și spălată în sângele lui Hristos. Da, noi avem prea multe emoții și prea multă gândire intelectuală, în

loc să stăm liniștiți și să ascultăm de El.

Din pricina aceasta, când Duhul Sfânt vine într-o adunare și presează

Cuvântul, oamenii nu știu cum să-L primească. Dacă găsește canalul deschis,

Duhul Sfânt intră repede pe el: este ca apa care se strecoară printr-o

crăpătură. Amin. Credeți?

Astăzi avem nevoie de o trezire de modă veche. Uitați-vă la prorocul

care s-a dus în casa olarului ca să fie spart și apoi remodelat. De aceasta are

nevoie și biserica pentecostală de astăzi și cei de la Evanghelia deplină. Are

nevoie de o dărâmare de modă veche și de o remodelare. Credeți aceasta?

Atunci haideți să ne plecăm capetele și să ne rugăm.

Tatăl nostru ceresc, ne simțim bine aici, în Biserica Filadelfia. Simt

răspunsul Duhului și știu că Cuvântul a intrat adânc în inimile oamenilor care

au realizat că L-au primit și este Viața lor. O, cât Îl iubesc! Simt că

sufletul meu este plin de bucurie când văd că oamenii răspund la acest Cuvânt

chiar dacă nu au abilitatea de a-L vorbi așa cum trebuie.

Tată, fă ca totuși să fie de folos cuiva. Fă ca persoana care

este slabă
și are nevoie de ceva, sau care se clatină, să fie întărită și
la fel mâinile
care atârnă în jos, ca să poată fi ridicate spre Tine în semn
de bucurie și
recunoștință.

.....

– Amin –